CLAUSE 3.

Mr. SPEAKER.—There are no amendments to the clause 3 to 5. I will put them to vote of the House. The question is:

"That clauses 3 to 5 both inclusive do stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clauses 3 to 5 both inclusive were added to the Bill.

CLAUSE 1, etc.

Mr. SPEAKER.—The question is:

That Clause 1 the long Title and the Enacting formula do stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 1, the long Title and the Enacting Formula were added to the Bill.

Motion to pass

Sri B. M. PATIL.—I beg to move:

"That the City of Bangalore Improvement (Amendment) Bill, 1970, be passed."

Mr. SPEAKER.—The Question is:

"That the City of Bangalore Improvement (Amendment) Bill, 1970, be passed."

The motion was adopted.

MYSORE LAND REVENUE (AMENDMENT) BILL, 1970.

(i) Statutory Resolution to disapprove the Resolution of 1969

(ii) Motion to consider the Bill.

Sri M. NAGAPPA.—I beg to move:

"That this Assembly disapproves the Ordinance No. 8 of 1969 namely 'The Mysore Land Revenue (Second Amendment) Ordinance, 1969', promulgated on 23rd day of October 1969 by the Governor of Mysore."

Mr. SPEAKER.—Resolution moved :

"That this Assembly dispproves the Ordinance No. 8 of 1969 namely 'The Mysore Land Revenue (Second Amendment) Ordinance, 1969' promulgated on 23rd day of October 1969 by the Governor of Mysore."

Sri H. V. KOUJALGI (Minister for Revenue).—I beg to move :

"That the Mysore Land Revenue (Amendment) Bill, 1970 be taken into consideration."

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

"That the Mysore Land Revenue (Amendment) Bill, 1970 be taken into consideration."

† **Sri K. H. RANGANATH.**—I would like to know the total extent of land that has been unauthorisedly occupied by the landless persons. You may let us know whether any account as to the unauthorised occupation has been maintained by the Government ? There is time limit fixed for this. I am sure you must be having a record to show as to the extent of acreage that has been unauthorisedly occupied and the various types of lands available according to the classification. This information will enable us to understand the problem. Therefore please inform us the exact position.

Sri D. B. KALMANKAR.—I want to know how many people are landless and how many persons had encroached upon these lands. This also may be explained so that we may know what type of encroachment is there.

Sri H. V. KOUJALGI.—Before I answer the various questions that have been put by the Hon. Members, I may say that this amending Bill seeks to amend clauses 49, 50, 56, 69 and 94 of the Mysore Land Revenue Act. The Ordinance was issued during October 1969. The present Bill seeks to replace that Ordinance. An amendment in respect of Section 94 has also been included in this Bill.

As you all know the Government owns nearly 11 lakh acres of land out of which some are fit to be allotted for distribution for cultivation to the public. According to the present Act these lands were distributed according to the rules framed in 1968. The Government have no appellate powers and also the original powers. All these powers vest in the Tribunals which are the judicial authorities. From experience it has been found, that the Government cannot interefere in the land grants made by the Revenue Officers and it is also found that it cannot even call for the records and measure whether a particular grant has been properly made or whether the authority has misused the powers vested. It was also decided in many cases in the High Court that the Divisional Commissioner has no revisional or appellate authority. In order to see that these appeals are expeditiously disposed of and also to see that the litigation becomes less expensive these powers have been

(SRI H. V. KOUJALGI)

withdrawn by this amending Bill. So far as other powers under the Land Revenue Act are concerned, they still vest with the Tribunal. Clause 2 is a formal one. While distributing the land the question of determining the value of natural products like roads, roadside trees, etc., when unauthorisedly removed, will have to be made. Till now such valuations are made by the Deputy Commissioner only. This being a very small matter, it is found expedient that this power should be exercised by the Tahsildar. In future, according to the present amendment, the valuation of such trees, etc., will be made by the Tahsildar. This is just to ensure speedy disposal of the cases.

At present, appeals and revisions in land grant cases, lie with the Tribunal. Having regard to the nature of these cases, it is proposed now to confer these powers on the Revenue officers as per clauses 3 to 5.

Coming to Clause 6, the High Court has, in certain cases, held that only the Deputy Commissioner can dispose of land belonging to Government and that Government has no such powers. It is found expedient that the Government also should possess these powers and hence Section 69 is proposed to be amended.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—You please tell us as to what compelled you to issue an Ordinance?

Sri H. V. KOUJALGI.—The Government was anxious to see that these lands are distributed as early as possible. Even the Taluk Consultative Committees are being formed shortly. In the meanwhile, it was found that in many cases the powers entrusted to these Revenue Officers were misused. Here, I may inform the hon. Members that in some cases the authorities have distributed lands to their kith and kin and the Government had no power to call for the records and to check them or to revise the orders. There was no provision also to go in an appeal or revision. In order to stop the misuse of these powers, the Government had to take these powers immediately, to take these lands in their possession, appoint Consultative Committees and distribute the land properly instead of leaving it exclusively to the officers.

As far as Section 94 is concerned, two amendments are sought. As the law stands today, if there is any encroachment or unauthorised occupation of the Government land, the persons will have to be summarily evicted. But, it has come to our notice in many cases that the encroachments are by poor people, landless people and Harijans, and there are some *bona fide* small encroachment of land measuring half-an-acre, some guntas, etc. Also, in some cases the encroachments are very old, say 8 to 10 years old and poor people have brought these lands under cultivation by investing some money and they have planted some trees also. If such persons are evicted, great hardship will be caused to them and injustice will be done. On more than one occasion, hon. members of this House have expressed that if the encroachments are by

poor people and if the cases are deserving, those lands should be given only to them. But the present law does not provide for any such provision. Therefore, the discretion is now left to the Deputy Commissioner to take a decision about deserving cases. He may evict such persons or he may not. If he evicts, then of course, it will be a Government waste land and it will be distributed. There are hundreds of such cases where small encroachments are there by poor people and Harijans for the last 8 to 10 years. Therefore, this amendment was necessary.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—The amendment of Sri D. B. Kalmankar. and others will answer that point. But, you have not said about people who have encroached up to 100-200 acres.

Sri H. V. KOUJALGI.—Section 94 A deals with that. Now the discretion is given to the Deputy Commissioner either to evict or not to evict; where it is eviction it will be Government land and that land will be given as per Land Grant Rules. The procedure to be followed where there is no eviction has been made clear in the amendment. Section 94 A in this Bill is proposed to be further amended. By this amendment we have fixed one date, *i. e.*, 1st July 1968.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ಎಸ್. ಎಸ್. ಪಿ. ಮತ್ತು ಪಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಪಾರ್ಟಿಯವರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಇಂತಹ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದು ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಸದೆಬಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಈ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದೆ.

Sri H. V. KOUJALGI.—That is why the date has been fixed. Sir, the Hon'ble House knows that amendment to Section 94 was published for the first time on 23rd August 1968. Till that date the encroachments could have been regularised. But since 23-8-1968 falls in the middle of the year, we have fixed the date as 1-7-1968 in order to see that it commences from a particular Revenue year. The question whether some party may make propaganda and unauthorisedly encroach, etc., is a different thing. We have to consider this question taking into consideration the circumstances in which the lands were encroached upon.

Further in section 94A a provision has been made for the Deputy Commissioner to use his discretion in giving lands to the encroachers. Suppose a man has encroached upon 4 acres of land and the Deputy Commissioner comes to the conclusion that the encroacher should be given only half of it, *i. e.*, 2 acres, he will be given only two acres of land. The provision to evict summarily has also been made.

Thirdly, the circumstances in which the encrochers should be given the land and what should be the guiding principles have been made clear in this section 94A. So far as the rules to be made in this behalf are concerned, they will be made as early as possible. The rules are to be made so as to see that the Deputy Commissioner does not misuse powers whenever lands are to be granted to encroachers. In order to

(SRI H. V. KOUJALGI)

see that lands are granted to proper and genuine persons, provision will be made in the rules to see that the Deputy Commissioner publishes a notice of his intention to grant lands and also to hear objections, if any, and then to grant lands to proper persons.

Then Sir, some points were raised in regard to the extent of Government land that is available for distribution. On more than one occasion it has been made clear that nearly 10 lakh acres of Government land is available. Out of this, nearly 2 lakh acres are under unauthorised occupation out of which about 15,000 acres is forest land and the rest consists of both wet and dry lands. Further the entire land is not fit for cultivation and the Government has also to reserve some lands for public purposes.

Therefore Sir, I submit that these are the main provisions in the present amendment Bill and I request the Hon. House to accept it.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Harihar).—Mr. Speaker Sir, I do not wish to take much time of the House since I know there are so many hon. friends who would like to participate in the discussion on this important Bill.

At the outset, I oppose this measure. I am sorry it has fallen to the lot of my esteemed friend the Hon. Minister for Revenue to pilot a measure of this type. I do not think there is any parallel to it in the annals of our legislation because he has tried to introduce a clause bristling with a number of immoral things in regard to distribution of lands under section 94A, a clause which the Hon. Minister ought not to have introduced by way of an ordinance. This only shows that the Government is trying to rule by ordinances. The worst abuse of the ordinance power is to be found in the introduction of this clause 94A in the present amendment Bill.

What I want to mention here is this. What has happened in this State especially during the last 10 years, is that many Congress Capitalists, their friends, and their relatives have in a non-challenging manner occupied lands unauthorisedly. I can understand if poor people occupy these lands. But there are a number of planters who have occupied hundreds of acres unauthorisedly. There are people who have occupied the best lands to the extent of 60 to 70 acres and the Government has not been able to evict them in spite of their having mighty Governmental machinery. I can illustrate this. In Shimoga District under Bhadra Project there is an Ex-M.L.A. who is very well-known to the Hon. Minister for Revenue and who is always before his thought, has occupied 70 to 80 acres of valuable land which today is worth about 10,000 rupees per acre. They have also built a tank at Bhadra to provide water for this unauthorised cultivation. We wanted to have some lands for having a Seed Farm in Thyavanige Village, but the relatives of some Congress friends, Ministers, Chief Ministers and others have occupied

hundreds of acres of lands. Even the present Deputy Commissioner who went there with a police *fouj* could not evict them. My friend Sri N. G. Halappa has been trying his best to get some lands there. I can understand if a provision had been made in case of some abutting land of about half or one acre. But the thing is that no poor man has unauthorisedly occupied any land because he is not in a position to pay to the Revenue Inspectors, Shanbhogue, Tahsildar, etc. etc., the moment he was able to indulge in graft, he could have purchased twice the extent of lands unauthorisedly occupied.

10-30 A.M.

Now, in the name of the poor Harijans, big landlords have been much benefited. I do not think it is justified; you are not justified in bringing their names. If you had any intention of translating socialism into action, proper and just amendments could have been brought in the case of unauthorised occupation and given lands to some landlords who did not possess only lands. What is more, you have done it in a manner which repels the conscience of anybody. This has been done with a view to keep power in their hands. Whatever, has been unauthorisedly taken by the capitalists, that will be easily given over to them at twice the market value. This is a clause which you will kindly ponder over. You will be doing a grave injustice, an immoral act and an illegal act if you introduce this clause 94A. I am not bothered about other sections. They also bristle with any number of contradictions. I do not approve of your action in taking away the power of the Deputy Commissioner and vesting it in the Thasildar. What type of Thasildar we have now a days, what is their calibre? You have men who will stretch their hands even for Rs. 2 and Rs. 5. I have written to my friend Mr. Vittaldas Setty telling him, here is a Thasildar who comes forward to stretch his hand even for Rs. 2 and Rs. 5. This is the type of officials you have.

Sri H. V. KOUJALGI.—Only to make valuation of trees, etc. The Thasildar is not given any more power.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I do not want to deal with all the clauses because my friends want to speak. I do not think you are barred from referring the Bill to a select committee. I think even the constitutional position is correct. When once the House is seized of it, and when it goes to the Select Committee, this six weeks' period will not be a bar. It does not become operative when it is referred to the Select Committee. Please accept my suggestion to refer this to the Select Committee so that some time is taken wherein the various provisions are examined.

I feel, Sir, this is an amendment which does more harm than good. At present appeal lies to the Appellate Tribunal and through this legislation you want to take it over to the Government. This will expose

(SRI H. SIDDAVEERAPPA)

you to all kinds of pressures from the public and various other types of people. In Madras the Revenue Board has done well and even here if the appellate power is vested in the Tribunal, they are likely to take more judicious decisions.

There is one other point that strikes me. That is about section 94A. Supposing you regularise the unauthorised cultivators and you confer the rights of the land on them because they are cultivating those lands. There is another clause which stipulates a ceiling and a limit on the holding and under that clause if you take away some lands from them, then you have to pay compensation to those people in respect of these lands when the ceiling begins to operate.

You should examine all these points. Therefore I suggest that this is a very fit case where this Bill will have to go before the select committee.

† Sri L. SRIKANTIAH (Nanjangud).—Mr. Speaker Sir, I rise to oppose this Bill for various reasons. I feel that the Hon'ble House should agree with the suggestion put forward by my Hon'ble friend Sri Siddaveerappa, namely, to discuss this Bill at the next session in detail after the Select Committee considers it. I may submit this happens to be a very important Bill and a Bill with far-reaching consequences. At the same time, I can quite understand the anxiety on the part of the Government to do three things immediately. If I can carefully analyse the statement made by the Hon'ble Revenue Minister, his desire is to see that justice is meted out to the poor and landless people and Harijans who are in unauthorised occupation of land. It is a laudable sentiment and I share his anxieties with him. The second is, he is pleased to say that from experience it is found that the Government cannot interfere with the discretion of the executive subordinate officials. Therefore, his plea is, by this amendment, Government wants to take power to act as a corrector of the discretion exercised by the subordinate officials. Further he was pleased to state that litigation has become very expensive and by this amendment, the Hon'ble Minister for Revenue wants to atone it and see that cases concerning land grant are disposed of speedily.

My intention is to show that the proposed amendments do not meet any of these desires as expressed by the Hon'ble Minister for Revenue. Let me take the first, namely, the avoidance of delay. I wish to draw his attention to section 49 and 50 of the original Act. He could have come forward with a straightforward measure cutting down the number of appeals provided in sections 49 and 50. If I take sections 49 and 50 together, in all such cases there are two appeals and one revision. In our experience, we have found that this means not less than five years for the disposal of a single case. Five years is the minimum period. From the Thasildar it goes to the Assistant Commissioner. That is First

appeal and from the Deputy Commissioner to the Tribunal, second appeal and revision is provided in some cases under section 50. In all cases where order is passed by the Assistant Commissioner the first appeal is to the Deputy Commissioner, and from the Deputy Commissioner to the Tribunal. Now by the amendment they have made the cases to go from the Thasildar to the Assistant Commissioner and from him it goes to the Deputy Commissioner, thus providing for two appeals. Then it gives revisional power under the amended provision to Government. In the cases decided by the Deputy Commissioner, the first appeal is to the Divisional Commissioner. Second appeal is provided to the Government because the revisional power is given to the Government. Can I take it that this is going to save time and this will also be conductive t speedy disposal of the cases? I would have straightaway accepted the amendment providing only for one appeal, and in absolute cases, on questions of law only, revisional powers.

I may just draw the attention of the learned Minister to the resolutions passed by the All India Lawyers' Conference held at Bangalore. In fact, for a case worth about Rs. 40,000 only one appeal is provided to the High Court from the Civil Judges Court. But for a grant of half an acre of land you have provided two appeals and one revision. Let us concede that a man in unauthorised occupation of land is anxious to get something from the Government. Let him see some land during his life time. By the time the revision is closed at the level of Government or Tribunal, it will have taken not less than 10 years. Thereby his desire to have lands will be only a dream. These things will have to be considered. So I suggest that the Bill may be taken up in the next session and amend both the sections 49 and 50. In such land grant cases it is sufficient to provide one appeal and if it is absolutely necessary we may provide revision appeal to the Tribunal and in no case to the Government.

With regard to avoidance of delay, I am afraid this Bill is not at all conducive, unless you thoroughly overhaul both the sections 49 and 50 and reserve revisional powers only in exceptional cases.

With regard to reserving revisional powers to the Government, I have got various doubts. The Government was pleased to appoint the Land Grant Committees and published the Mysore Land Grant Rules, 1969. I want to know from the Minister whether these land Grant Committees appointed at the taluk level will also advise the Deputy Commissioner, the Divisional Commissioner and the State Government? That point is not made clear. According to the Minister's statement, these Land Grant Committees are there to assist the Tahsildars. Will the Minister give me an assurance that the Land Grant Committees at various levels will assist the Assistant Commissioner, the Divisional Commissioner and the State Government? Let the Government give an assurance that the Land Grant Committees will act as consultative committees at all levels of distribution because in the proposed amendment I find that the Tahsildar is empowered to grant

(SRI L. SRIKANTIAH)

lands up to a certain limit. and the Assistant Commissioner up to a certain limit. Likewise, the Deputy Commissioner, the Divisional Commissioner and the State Government are empowered to grant lands up to certain limits. In the absence of such an assurance, what guarantee is there that the Assistant Commissioner, the Deputy Commissioner, the Divisional Commissioner and the State Government have conferred lands properly ?

Then, I go to the next point. Was there any necessity on the part of the Government to propose an amendment to give the power of distribution of lands to the Divisional Commissioners and the State Government ? If the land is to be distributed speedily, let the power be given only to the Deputy Commissioner, Assistant Commissioner and the Tahsildar. The Legislature has rightly taken away the power from the State Government because here comes in politics. Government as it is, is a party Government and it cannot be above influence in all these matters. Why do you want this power unnecessarily as if the Deputy Commissioner who is in charge of a district cannot dispose of these lands ? Why do you suspect your own officer ? Believe the Deputy Commissioner and there are Land Grant Committees to control him and regulate him ; but there is no Land Grant Committee to advise the Government. What happens is that under the guise of revision the Government will give patronage to any person it wants. That is the danger lurking here. This revisional power hitherto was exercised by the Tribunal and there was some safety. Now under the amendment the Government wants to take away that power and to reserve it to itself. There are exceptional cases when revision is exercised, but what guarantee is there that the Government will do it without favouritism and impartially ? Therefore, the old principle that land grant should be confined only to the Deputy Commissioner level is salutary and you could have accepted it. I shall take another opportunity to speak more because I have sent in an amendment to curtail the powers of distribution of lands so far as the Divisional Commissioner and the State Government are concerned. This power should not be given to the Divisional Commissioner and the State Government.

Section 94 happens to be the most important section. As I said before, I agree wholeheartedly with the Government that unauthorised lands must be regularised in some form or the other. If you are anxious to see that these unauthorised lands are disposed of and regularised, why can't you refer these cases of unauthorised occupation to the Land Grant Committees ? Because the Land Grant Committees with the assistance of the Assistant Commissioner or the Tahsildar will sit in judgement whether a person is in unauthorised occupation or not. Here arbitrary exercise of power is given to the Deputy Commissioner. o, let all the cases be transferred to the Land Grant Committees at the taluk level because they know the person better and

they can collect information and find out whether he is in unauthorised occupation or not. Speaking on the merits of section 94 itself, I have got my own fears. I ask to what extent the statement furnished last year is true or not. As it is 1,36,684 acres are under unauthorised occupation. The details are as follows:

District		*Acres*
Chickmaglur	...	7,380
Hassan	...	5,820
Bijapur	...	1,137
Kolar	...	17,428
Chitaldurg	...	7,543
Shimoga	...	15,290
Mandya	...	4,624
Coorg	...	2,228
Belgaum	...	124
Mysore	...	...
Dharwar	...	4,400
South Kanara	...	...
Raichur	...	21,661
Bellary	...	...
Gulbarga	...	31,262
Bangalore	...	12,518
Tumkur	...	26,421
North Kanara	...	4,229
Bidar	...	9,666

I do not know whether an exhaustive survey is made of all the unauthorised lands. Probably my information is that there are about 8 lakhs of acres in the whole of the State.

SRI I. SOMASEKHARAPPA.—Does it include forest land under unauthorised cultivation?

SRI L. SRIKANTIAH.—It is not included. In this connection I wish to bring to the notice of the House a case I conducted before the Divisional Commissioner in Mysore. There was a poor man worth 200 acres. He got a darkhast in favour of his wife for 2 acres and under the guise of these 2 acres he got another 200 acres. His plea was that he was a poor man and his wife owned 2 acres and he wanted 200 acres to be confirmed in her name. If this discretion is given under Section 94A, I think there is going to be colossal injustice to the poor. Therefore I am suggesting an amendment. In no case the extent of land grant should be more than one standard acre in the case of first class land even though a person was in possession of the land for the last 8 years. The 8 lakh acres of land which is under unauthorised occupation can be disposed of in an equitable manner. Otherwise people who are in unauthorised occupation of 300 acres and more will pay T.T. and take the land. I am

(SRI L. SRIKANTIAH)

informed in Coorg District many planters have been in occupation of land to the extent of 200 to 300 acres and if the Deputy Commissioner is given discretion, he may grant that land to them recovering twice the market value of that land. A rich man does not hesitate to pay that value at all. That is why, I already mentioned that Clause 94A is not properly worded. If the Government intends to regularise unauthorised occupation, care must be taken to see that no person shall get more than one standard acre of I Class land. Otherwise colossal injustice will be done to the poor and no land will be available to the poor people, and the intention of the Government will be defeated.

It is a very important measure. The scope of the Bill is very limited. We would have suggested very many amendments to this Bill if there was time. In the interests of justice and speedy disposal of these cases, I request that the whole Bill be referred to a Select Committee.

† Sri K. H. RANGANATH (Mudigere).—Mr. Deputy Speaker, I rise to oppose this Bill.

When the Hon. Minister for Revenue was on his legs, I made a request to him to let us know whether it would be possible for him to give information regarding the total extent of land under unauthorised occupation classificationwise, the total dry land, wet land, Bagayath land and plantation land so that we can get some idea as to whether the Bill which seeks to regularise unauthorised occupation is worthy of consideration or not.

I do not want to go into the details of the Bill because I have also sent some amendments to some Clauses. The Bill seeks to amend Sections 49, 50, 56, 69 and introduce a new section 94A. I want the Government to place before this august House certain information we have asked so that we may refer to the omissions and commissions in this b half. Let us know the number of people who are owning lands up to 10 acres, who are landless, who are insufficient landholders, who made encroachments and so on. We want to know the people who have encroached upon lands and who are sufficient holders and who are big zamindars and who own plantations. The Government is thinking of implementing the land reforms immediately in an efficient way. They have got two policies. One, to distribute the non-resumable land and the surplus land. The Government has maintained records showing holders who have to surrender lands. Supposing such people have encroached upon lands; those encroached lands have to be surrendered to Government. If you pay compensation to those lands, then we will have paid unnecessary compensation from the State Exchequer. Is it reasonable ? Shall we become parties to such a decision ? Mwant to question the *bona fides* of the Government. The Hon. Revenue Iminister is known to be a reasonable man ; let him not commit this fault; let not history tell that here was a Revenue Minister who committed such blunders and such unpardonable blunders.

With these preliminary comments, I want to speak a few words about Clauses 49 and 50. Under Clause 49 a first appeal is provided. Under Section 50, a second appeal is provided. An appeal is provided to the Tribunal. The Revenue Minister wants to take the place of the Tribunal presided over by a District Judge in respect of grant of land. In the case of the Government, who is going to preside ? Is it the Minister or the Revenue Secretary ? He would just be an I.A.S. Officer. Can we expect justice from him ? I want to pose this question to the Hon. Revenue Minister. No revision power is provided in respect of land grant appeals that come up before the Government. So no review power can be exercised by the Government because it is not provided in the Bill. Is it the intention of the Government to take away the right that vested in the litigant ?

I am really sorry to note that this Bill is shabbily drafted. Government has not bestowed sufficient thought on it. I would like to bring to the notice of the Government., that Section 202(2-A) of the Mysore Land Revenue Act, 1964, says that no appeal shall lie to the Divisional Commissioner but an appeal shall lie to the Tribunal as if the Tribunal were the appellate authority. Unless Government suitably amend this provision, is it possible to give that power to the Divisional Commissioner under clauses 3 and 4 ? I request the Hon. Minister to ponder over this question for a minute.

Now about Clause 6—substitution of new section for section 69. As a matter of fact, I know it has been held by the High Court in so many cases that there is no power to grant lands. Just to circumvent those decisions, section 69 is being substituted by a new section, the Government and the Divisional Commissioner are being given power under the statute to dispose of lands.

The Hon. Minister wants to introduce another section, *viz.*, 94-A, by Clause 7. Why is a time limit up to 1st July 1968 put ? The *bona fides* of the Government have to be questioned in this clause. What should happen to lands which have been occupied thereafter ? Nowhere in the history of legislation such a curious provision is provided. You cannot legislate for committing an offence. You want people to occupy land unauthorisedly and give powers to the officer who has been negligent in his duties by not evicting the occupier, to grant that land to the unauthorised occupier after payment of certain value or so. I request the Hon. Minister to ponder over this clause also not once, but ten times and hundred times. Better he withdraws this Bill. There is no necessity for it unless it gives a correct picture of the encroachments made by the landless people, insufficient landholders, sufficient holders and the big landlords. This Bill does not deserve the consideration this House.

11-00 A.M.

In respect of proposed Section 94-A you are not punishing a person for committing offence but you are giving him the land and that too in

(SRI K. H. RANGANATH)

respect of unauthorised occupations up to July 1968. Would it stand to reason? Further, in this clause you have sought to take powers to make rules because under the ordinary land grant rules you cannot grant land to a man who is a sufficient holder. So, you want to specifically take power to frame rules under section 94-A and frame it to such an extent as to overcome the land grant rules. Here a man who commits offence would be in a position to benefit to such an extent that the ordinary landless man who makes an application to the Government gets the land. You are thinking of taking such powers. Such a legislation does not deserve consideration of this House.

With these remarks I oppose the Bill. I shall talk later when amendments come before the House.

† ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ (ಪೆರಿಯಾಪಟ್ಟಣ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶ ಅವರೇ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಮಾಡಬೇಕಾದಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏನಿನೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತರಹ ಎಡರು ತೊಡರು ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ವಿನಹ ಇದರಿಂದ ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭೂಮಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ 5 ಅಥವಾ 10 ಎಕರೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಏಕೆ ಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಮಾತು ಇರುವಾಗ ಭೂಮಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ನ್ಯಾಯಾನ್ಯಾಯ ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಇದರ ಮೇಲೆ ಯಜಮಾನರಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಅಂತ ಏಕೆ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು? ಭೂಮಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಾದ ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಅನಾಹುತ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರದ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಅನೇಕವು ಬಂದಿವೆ, ನಿಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿಯವರಿಗೆ ಒಂದು ತರಹದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೋ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೋ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಅನೇಕವು ಬಂದಿವೆ. ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್‌ಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆವು. ಅಂತಹ ಯಾವ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆವೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಅನಾಹುತವಾಗತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಪುನಃ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ? ನೀವು ಕೊಡತಕ್ಕ 5 ಅಥವಾ 10 ಎಕರೆ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ನೀವು ಘೋಷಣೆ ಹೊರಡಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ನೇರವಾದ ಪ್ರವೇಶ ಏಕೆ ಬೇಕು? ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಇರುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಅಧಿಕಾರ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ ನಾವೇ ಆ ಅಧಿಕಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ನೀವು ಅಧಿಕಾರ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನೀವು ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮಗೆ ನೈತಿಕ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೇ: ಅನೇಕ ಅನೈತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ದಕ್ಷತೆ ಇಲ್ಲದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಾವೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ 3000 ಎಕರೆಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಿರ್ಲಾ ಕಂಪೆನಿಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ರೂಲ್ಸ್, ವಿಧೇಯಕವೂ ಇಲ್ಲದೇ ಕೊಟ್ಟಿರಲ್ಲಾ, ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಯಾರು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ನಿಮಗೆ ಯಾರು ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಹೇಳಿ. ಈ

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕವೇಳೆ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲು ಯಾವ ರೀತಿ ಇತ್ತೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಇರಲಿ. ನೀವೇನು ಈಗ ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಅಪೀಲು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಿವಿಜನ್ ಪವರ್ಸ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರೋ ಅದು ಇರಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ನಮಗೆ ಅದು ಬೇಡ. ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಇವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಅಂತ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹಸ್ತಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನದ ಭದ್ರತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿರುವಿರೇನು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ನೊಂದುಕೊಳ್ಳುವು ದಾದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಲ ಇದಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಅಧಿಕಾರ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನಿಮಗೆ ಬೇಡ ಅಂತ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದು, ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಮತ್ತು ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಮಾರ್ಕೆಟ್ ವ್ಯಾಲ್ಯು ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಪ್ರಬಲವಾದ ಈ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಬಡವರು 5 ಅಥವಾ 10 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಅವರಿಗೇ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯ. ಇದನ್ನು ತಾವೂ ಒಪ್ಪಿ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಏನು ಅಡಗಿದೆ ಇದನ್ನು ವಿವರ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದ ರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ನಾವು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇತ್ತು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅವರು ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವುದೇ ತಪ್ಪು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಆದರೆ ಏನೋ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರ ಇದನ್ನು ಇನ್ ಆಥರೈಸ್ಡ್ ಅಂತ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದು ಧರ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಅಂತ ಅನ್ನುವುದು ಒಂದು ಕಾರಣ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಪ್ರೊವೈಡ್ ಮಾಡುವುದು ಮಾಡಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು 5 ಅಥವಾ 10 ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕನ್‌ಫರ್ಮ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಇಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಯಾರ್‍ಯಾರು ಮಾಡಿರುವುದು ನ್ಯಾಯ ಎಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅಂತ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ 5 ಅಥವಾ 10 ಎಕರೆ ಇರತಕ್ಕ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ಯಾರು ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್‌ಮೆಂಟು ಅಂತ ಅನ್ನತಕ್ಕ ನನ್ನ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಯಾರು ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ, ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದರೆ ಮೋಸವೇನೋ ಇದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧುವಾದುದಲ್ಲ. ಬಡವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕನಿಕರವಿರುವ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಅಧಿಕಾರ ವೇನಿದೆ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚಲಾಯಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿ. ಐದು ಅಥವಾ ಹತ್ತು ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಇರತಕ್ಕ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ, ಅಂಥವರು ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್ ಮಾಡಿ ದ್ದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ, ಅದು ನ್ಯಾಯ ಎಂದು ಕಂಡು ಬಂದರೆ ತಾವು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ.

ಈಗ ಅನೇಕ ಹೊಸ ತರಹ ಭೂಸ್ವಾಮ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಕೇಸುಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯಾಗಲೀ ಪ್ರಜಾ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯಾಗಲೀ, ಯಾವುದೇ ಪಾರ್ಟಿ ಯಾಗಲೀ, ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯವಾದ ಕಾರಣಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಭೂ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಜಮೀನು ಬೇಕು ಎಂದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥದನ್ನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದು ಎಂದು ಮಾಡು ತ್ತೀರೊ ಅಥವಾ ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಜಮೀನು ಬೇಕು ಎಂದು ದರಖಾಸ್ತು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರ ತೀರ್ಮಾನವಾಗದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಅದು ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಶಾಸನಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ we will be encouraging lawlessness in this country. That Government which does not respect law must be removed.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಭೂಮಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ ಕೂತು ಕೂತು ಸಾಕಾಗಿ, ಯಾರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅವರು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದಾಗ ವಿಧಿ ಇಲ್ಲದೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. How can it be called unauthorised occupation ?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—There is a way of doing things ; we cannot encourage lawlessness in this country in any name whatsoever.

Sri K. H. RANGANATH.—I agree that lawlessness should not be encouraged. But what is to be done when the Government does not move an inch ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್ (ವರ್ತೂರು).—ಲಾಲೆಸ್‌ನೆಸ್ ಎನ್‌ಕರೇಜ್ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಅದು ಸರಿ. ಈಗ ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿ ಉತ್ತುಕೊಂಡಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ರೆಗ್ಯುಲರೈಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೂಲವಾದ ತಪ್ಪು ಇರುವುದು ಇದರಲ್ಲಿಯೇ. ಇದನ್ನು ನಾವು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಬಹುಮತದಿಂದ ಬೇಕಾದರೆ ಪಾಸುಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—3,000 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರಲ್ಲ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಹೋಗಬೇಕು, ಈ ಸರಕಾರ ಇರಲು ಲಾಯಖ್ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಯೋಗ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಇವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕುದೆಲ್ಲ ಸರಿ ಎಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯನೇ ಅಲ್ಲ. ಮೂರು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕುದೂ ಮಹಾಪರಾಧವೇ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮಹಾಪರಾಧ ಈಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಇವರು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲ, ಇವರನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಜಮೀನು ಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು, ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ನಿಮಗೆ ಇರುವಾಗ ನಾವು ಹೋಗಿ ಜಮೀನನ್ನು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ನಾವು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿಗೆ ಬಾಹಿರವಾಗಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟರೆ ಯಾರೂ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಸ್ವಾಮಿ (ಮಳವಳ್ಳಿ).—ವ್ಯವಸಾಯ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜಮೀನಿವೆ. ಭೂ ಹೀನ ರೈತರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೂ ಕೂಡ 10–12 ವರ್ಷಕಾಲವಾದರೂ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ನಾನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಇಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಲ 500 ಜನ ಜಮೀನಿಗಾಗಿ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಆಗ ನಾನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ಇಷ್ಟು ಜನ ಏಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ? ಮೂರು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಅವೆಲ್ಲ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಬೇಕು. ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಅರ್ಜಿ ಬಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಒಳಗೆ 5 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಡವರಿಗೆ ಹಂಚಿ, ಸಾಗುವಳಿ ಚೀಟಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು.

Sri H. V. KOUJALGI.—You could have distributed these lands also; in that case all these difficulties would not have arisen for me.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Your friends removed me from office. They did not feel happy by having me. Your friend Sri Nijalingappa prevented me from coming to this House, let alone allowing me to become a Minister.

ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೀರಿ ಅದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಿ. ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಾಂಪ್ಲಿಕೇಟಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೀರಿ. ಮಾಡಿ. ಅದು ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಬೇಕು. ಬಡವರು ಅರ್ಜಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಪೀಲ್ ಮೇಲೆ ಅಪೀಲ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ತಿರುಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದರೆ ಶಿಕ್ಷೆಮಾಡಿ.

ಭೂಮಿಯ ಹಂಚಿಕೆಯ ಕೆಲಸ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಖೈರಾಗಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾತ್ರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಆಗ ನಿಮ್ಮ ನೀತಿಯನ್ನು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಮಾಡಲಿ. ಫೋನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿವರಲ್ಲ, ಅದು ನಿಮಗೆ ಧರ್ಮವೇ? ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು ಆ ರೀತಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ನಾನು ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಅದು ಧರ್ಮವೋ?

ಈ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಿ. ಆತುರಾತುರವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಇದನ್ನು ರೆಫರ್ ಮಾಡಿ. ಅದಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡೋಣ. ಬೇಕಾದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆತುರಾತುರವಾಗಿ ಒಂದು ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದು ಯಾವ ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಲಗತ್ತಾಗುತ್ತದೆ?

ನಮ್ಮ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯವರಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅವರ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಬಹಳವಿದೆ. ಅವರು ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ತರುತ್ತೇನೆಂಥು ಹೇಳಲಿ, ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನಾತಿರೇಕಗಳು ಇದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ತೆಗೆದು ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವಂತೆ ಮಾಡೋಣ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಇದರ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ (ಸಾಗರ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಭೂ ಕಂದಾಯದ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯ ಅಂತ ಕಂಡು ಬಂದಂತಹ ಒಂದೆರಡು ಮೂರು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬೇಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದೆರಡು ಮೂರು ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರವಾದಂತಹ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ನಾವು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ರೀತಿ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಈ ವರೆಗೂ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಕೆಲವೊಂದು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ಅವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ, ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಇಲ್ಲದೆ ಹೇಗೆ ಬೇಕೋ ಹಾಗೆ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋಚಿದಂತೆ ಚಲಾಯಿಸತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಅಂತ ನಾವು ಏನಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ತೀವ್ರ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಎತ್ತಲಿಕ್ಕೆ ಇದು ಸಕಾಲವಾಗಿತ್ತು.

[MR. CHAIRMAN (SRI K. H. RANGANATH) in the Chair]

Sri D. B. KALMANKAR.—Have you seen the original provisions in the Act on which amendments have been brought?

Sri K. H. SRINIVASA.—Do you mean to say that I have not seen it? If you want to draw an inference, before I speak, I have no objection. I would like you to have much more patience.

ಈ ವಿಧೇಯಕದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ಎನೇಬ್ಲಿಂಗ್ ಸೆಕ್ಷನ್ 94 (ಎ). ಅತಿಕ್ರಮಣ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಯಾವುದೇ ಸ್ವರೂಪದ್ದು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂಥ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಎಂದರೆ 94ನೇ ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಅತಿಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನಿನಿಂದ ಅದು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಜಮೀನೇ ಆಗಿರಲಿ, ಒಂದು, ಅರ್ಧ, ಕಾಲು ಗುಂಟೆ ಆಗಿರಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವನನ್ನು ಒದ್ದು ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವುದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅತಿಕ್ರಮಣ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಖಾಯಂ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೋ ರೀತಿ ಬಾಧಕವುಂಟಾಗಬಹುದು, ಅನ್ಯಾಯವಾಗಬಹುದು, ಸರ್ಕಾರದ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ನೀತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದಾದ ಸಂದರ್ಭ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಖಾಯಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಹೊಸದಾಗಿ ಅವನು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟು, ದರಖಾಸ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಅಂತಹ ಯೋಗ್ಯವಾದಂತಹ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಖಾಯಂಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ 1-7-1968ರ ಹಿಂದೆ ಆದಂತಹ ಅತಿಕ್ರಮಣ ಯಾವುದೇ ಸ್ವರೂಪದ್ದು ಇದ್ದರೂ, ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣದ್ದು ಇದ್ದರೂ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ಆ ತಾರೀಖಿಗೆ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಮಂಜೂರಾಗಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಎಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ವಿಧಿ ಇಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಈ ಒಂದು ವಿಧಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕ ರೂಲ್ಸ್ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ ಅಂತಹ ರೂಲ್ಸ್ ಬಂದಾಗ ಇಂತಹ ಒಂದು ವಿಧಿಯ ದುರ್ಲಾಭವನ್ನು—ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕವರು, ದೊಡ್ಡಪ್ರಮಾಣದ ಭೂಮಾಲೀಕರು ಪಡೆಯದೇ ಇದ್ದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಏನು ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಒಂದು ಧೋರಣೆ, ನೀತಿ ಇದೆ, ಯಾರು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲ ಅತ್ಯಂತ ಕನಿಷ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಲಭಿಸಬೇಕು ಅನ್ನತಕ್ಕ ಒಂದು ನೀತಿ ಇದೆ, ಈ ನೀತಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಲ್ಪಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಇದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಭರವಸೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಈ ಸಭೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. 1-7-68ರ ವರೆಗೆ ಯಾರಾದರೂ 100 ಎಕರೆ ಇದ್ದು ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಅಂತ ಡಿಕ್ಲರೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತೊಂದು 100 ಎಕರೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಬಹುಶಃ ಈ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಏನು ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ ಇದೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಜಮೀನನ್ನು ಯಾವ ಮನುಷ್ಯ ಕೂಡ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಅದನ್ನು ಸರೆಂಡರ್ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಂಪೆನ್‌ಸೇಷನ್ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೆ ಅಂತ ಅನ್ನುವುದು ತೀರ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾದ ಒಂದು ಸಂದೇಹ ಎಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಲೆಜಿಸ್ಲೇಷನ್‌ನ್ನು ಇನ್ನು ಯಾರೂ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ, ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆಯೋ ಅಂತ ಅನ್ನುವ ಒಂದು ಸಂದೇಹವನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಇಂತಹ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಕಾನೂನು ಹೆಚ್ಚುಕಮ್ಮಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮಾದರಿಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅನ್‌ಆಥರೈಸ್ಡ್ ಅಂಡ್ ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್ಡ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಅವರಿಗೇ ಅಧಿಕೃತಗೊಳಿಸುವುದು ಎಂದರೆ ನಾನು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅಧಿಕೃತಗೊಳಿಸುವುದು ಅಂತ ಅಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರತಿಬಂಧಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಿಯೇ ವಿಧಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ, ವಿಶೇಷವಾದಂತಹ ಪ್ರೊಸೀಜರ್‌ಗೆ ಅವರನ್ನು ಒಳಪಡಿಸದೇ ಅಧಿಕೃತಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನುವುದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಧಿ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದಂತಹ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಎತ್ತಲಾಯಿತು. ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಬರಬಹುದು, ಎಂದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಫೇವರಿಟಿಸಂ ಆಗಬಾರದು, ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ, ಅಧಿಕಾರ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಬಾರದು ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಕೂಡದು ಅಂತ

ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಾಗಿತ್ತು, ಈಗ ಮತ್ತೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಏನಿದೆ ಇದನ್ನು ನಾನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಇರುವುದೇ ಅಧಿಕಾರದ ಒಂದು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ. ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಂತಹ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರದ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಕೂಡ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇರಕೂಡದು ಎಂಬ ಒಂದು ತರ್ಕಕ್ಕೆ ಇದು ಎಡೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿ ಆಗಲಿ, ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಆಗಲಿ ಏಕೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಅಧಿಕಾರದ ದುರುಪಯೋಗವನ್ನು ನಾವು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ, ಅದು ಆಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಪ್ರತಿಬಂಧಕವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದೋ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬಹುದು.

11-30 A.M.

ಅಧಿಕಾರ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಕಾನೂನು ಇರಕೂಡದು ಎನ್ನುವ ವಾದ ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಈ ಹೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ರಾಜಕೀಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು, ಏನಾದರೂ ಡಿವಿಷನಲ್ ಕಮೀಷನರಿಗೋ ಅಥವಾ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರಿಗೋ ಅವರ ತಲೆಮೇಲೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೊರಿಸಿದರೆ ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರದ ಹೊರೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೊರೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೊರಸಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ರಾಜಕೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವೇ ಬೇಡ, ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವೇ ಬೇಡ ಈ ರೀತಿ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಡೆಪ್ಯೂಟೀ ಕಮೀಷನರೇ ಇರಲಿ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಸರಿಯಲ್ಲ. ದುರುಪಯೋಗವಾದರೆ ಖಂಡಿಸೋಣ. ಅಧಿಕಾರ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುವ ಜನ ಇದ್ದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳೋಣ.

Sri M. MALLIKARJUNASWAMY—Government and Administration are two different things.

ಶ್ರೀ ಅಜೀಜ್‌ಸೇಟ್.—ಇದನ್ನು ಪಾರ್ಟಿ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈಗ ಕೆಲವುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ಇದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಅಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಶಾಹಿಗಳು ಒಬ್ಬರೋ, ಒಬ್ಬರೋ ಅಂತಹವರು ಇದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಬೇಕೋ ಕೊಡೋಣ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಇರುವ ಕಾರಣ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬಹುಶಃ ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದ್ದಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಹೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಇದ್ದರೆ ಅದು ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅದು ಇರಕೂಡದು ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀವು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಈರೀತಿ ನಾವು ವಾದವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಇದರ ತುದಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಪ್ರಾಬ್ಲೆಮ್ಸ್‌ನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಾತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರೂಲು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಇರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಅಂತಹ ಅಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಆಶಿಸಿ, ಈ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ (ರಾಯಚೂರು).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಡಜನರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಈ ಕಾಯಿದೆ ತಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಆದರೆ ರಾಜಕೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನರು ಈ ತರಹ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅಂತಹದನ್ನೆಲ್ಲಾ ರೆಗ್ಯುಲರೈಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕಾಯಿದೆ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಬಡಜನರಿಗೆ, ಹರಿಜನರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಇತರರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ)

ಉದ್ದೇಶ ಈ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ 94 (ಎ) ತಿದ್ದುಪಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮೀಷನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ. ಅವರು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಜಮೀನು ಕೊಡಬಹುದು, ರೆಗ್ಯುಲರೈಸ್ ಮಾಡಬಹುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ನಿಯಮ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ವ್ಯಾಲ್ಯೂಗಿಂತ 2 ಪಟ್ಟು ಇರಬೇಕೆಂದು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ರೆಗ್ಯುಲರೈಸ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ರಾಜಕೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಕಲಂನಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮೀಷನರು ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ತಾವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇರತಕ್ಕಂಥವರು ಸಹಿತ ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಇಲ್ಲೀಗಲ್ ಆಕ್ಯುಪೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಲೀಗಲೈಸ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಆಮೇಲೆ ರಿಸಂಪ್ಷನ್ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಅದು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇದ್ದರೆ ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಹೇಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ? ಈ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಣದ ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಕಾಂಪನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ 94 (ಎ) ನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲ, ಯಾರು ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಯಾರಿಗೆ ಮಿನಿಮಮ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಇದೆ ಅಂತಹವರಿಗೆ ರೆಗ್ಯುಲರೈಸ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಬಾಕಿಯವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಒಂದು ನಿರ್ಬಂಧ ಮಾಡುವ ಶಾಸನ ಒಂದು ತಂದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ನಿರ್ಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಜಮೀನು ಅವರಿಗೆ ರೆಗ್ಯುಲರೈಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ರಾಜಕೀಯ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಪ್ರಕಾರ 1 ಜುಲೈ 1968 ಎಂದು ಡೇಟ್ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಆ ತಾರೀಕಿನ ಹಿಂದೆ ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯದ ಸಂಯುಕ್ತಸೋಷಲಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದವರು ಅನೇಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು 22 ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಜಮೀನು ಹಂಚದೇ ಇರುವುದನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನು ಇದ್ದಂಥ ಕಡೆ ಅವರೇ ಹಂಚುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ ಬಡಜನರಿಗೆ, ಹರಿಜನರಿಗೆ ಹಂಚಲು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈವೊತ್ತು ಸಾಗುವಳಿ ಚೀಟಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥಹವರಿಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ರೆಗ್ಯುಲರೈಸ್ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ನೀವೇ ತಂದಿರುವ ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್‌ನ ತಾರೀಖು ನೋಡಿದರೆ 1969 ನೇ ಅಕ್ಟೋಬರು ತಿಂಗಳು 23 ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕಂಡಿಷನ್ಸ್ ಎಂದು ತಂದಿದ್ದೀರೋ ಅವೆಲ್ಲಾ ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಈಗ ಇದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ಕಾನೂನು ತಂದು ಪಾಸು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಆಗುವುದೇನು ? ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ? ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು, ಕಾಯಿದೆ ಮಾಡುವಾಗ ಇರುವ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕುತ್ತೀರಾ ಅಥವಾ ಜನರನ್ನು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೀರಾ, ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಂತಹ ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ಎಂದು ಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಏನಾದರೂ ಅಂತಹ ತೊಂದರೆಗಳಿದ್ದವೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವುಗಳು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗಾಗಲೇ ನಿಮ್ಮ ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಜನರಿಂದ ಜಮೀನನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಕಷ್ಟಪಡುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಇಂತಹ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದು ಇದರಂತೆ ಏನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತೆ ? ಇಂತಹ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ 2ನೇ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದು ಕೆಲವು ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರು ಎಂದು ಇರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದು ತಹಶೀಲುದಾರರು ಎಂದು ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ತಹಶೀಲುದಾರ ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಕಾನೂನಿನ ಒರಿಜನಲ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಲಂ 195 ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಡೆಲಿಗೇಷನ್ ಆಫ್ ಪವರ್ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಾವು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಹೊರಡಿಸಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕಲಂ ಪ್ರಕಾರ ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಬಹುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ 17ನೇ ಜೂನ್ 1966 ರಲ್ಲಿ ಎಸ್ ಓ 44784 ಎನ್ನುವ ಆರ್ಡರಿನಲ್ಲಿ ಪವರನ್ನು ಡೆಲಿಗೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿರುವಂತೆಯೇ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಒರಿಜಿನಲ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಆರ್ಡರು ಎಸ್ ಓ 84 ರ ಪ್ರಕಾರ ಇದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ತಹಶೀಲುದಾರರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಅದನ್ನು ಈಗ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 195 ರ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಇದನ್ನು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದು ಇದನ್ನು ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇನಿತ್ತು ! ಈಗಾಗಲೇ ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅದರಂತೆ ಎಲ್ಲವೂ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುತ್ತದೆ. ತಹಶೀಲುದಾರರುಗಳಿಗೆ ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಅಧಿಕಾರ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಹಶೀಲುದಾರರು ಸರಕಾರ ಆಗಲೇ ಹೊರಡಿಸಿರುವ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರು ಎಂದು ಇರುವ ಶಬ್ದ ತೆಗೆದು ತಹಶೀಲುದಾರರು ಎಂದು ಇಡಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮುಂದೆ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟು ಕಮಿಷನರುಗಳು ಆಗಬಹುದು ಇಲ್ಲವೇ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ತಹಶೀಲುದಾರರುಗಳು ಬರಬಹುದು. ಇವೆಲ್ಲ ಒರಿಜಿನಲ್ ಆಕ್ಟು ಪ್ರಕಾರ ಇರುವ ಸೆಕ್ಷನ್ 195 ರಂತೆ ಸರ್ವ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಒಂದು ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಮೂಲಕ ತಹಶೀಲುದಾರರು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸೆಕ್ಷನ್ 195 ಎಂದು ಇರುವುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಈಗ ತಂದಿರುವ ಆರ್ಡಿನನ್ಸ್‌ನಲ್ಲೇ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಈ ಬಿಲ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸೆಕ್ಷನ್ 50, 56 ಹಾಗೂ 40 ರಲ್ಲಿ ಇದರ ಉಪಯೋಗ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಂತೆ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಇದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರ ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಜಮೀನನ್ನು ಅರ್ಹತೆ ಇಲ್ಲದವರು ಪಡೆದಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಜಮೀನನ್ನು ಸರಕಾರದವರೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನರ ಕಡೆಗೆ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಅಸೈನ್‌ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಕಾನ್‌ಫಿಸ್‌ಕೇಟು ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೇಸುಗಳೂ ಆಗಿವೆ ಮತ್ತು ಇವು ಎ. ಐ. ಆರ್. ನಲ್ಲಿ ರಿಪೋರ್ಟೂ ಆಗಿವೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಪ್ರಕಾರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ? ಮೈಸೂರು ಲ್ಯಾಂಡು ರೆವೆನ್ಯೂ ಆಕ್ಟು ಪ್ರಕಾರ ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಪೆಲೇಟ್ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಇದು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಕಾಯದೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರವರ ಕಡೆಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನರವರ ಕಡೆಗೆ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಪೆಲೇಟ್ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ದರ್ಜೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಇವರುಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ವಿನಾ ಕಾರಣ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರುವುದು ಅಸಮಂಜಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ಎಂದು ಆಗಲೇ ಮಾಡಿರುವಾಗ ಇಂತಹ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯದೆ ತರಲು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ಕಾರಣಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri D. DEVARAJ URS.—Sir, may I make a suggestion ? There is already an ordinance on this subject. So, the Government is anxious to see that this amendment Bill is passed in this Session only. I learn that there is still time for the ordinance because the Bill can be made

(SRI D. DEVARAJ URS)

into law within six weeks from the date of the ordinance. The next sittings of the House will begin during this month by about the 19th or 20th. If we calculate, it will be within the six weeks period. So my suggestion is, because so many Members want to speak on the subject and so many amendments have been tabled, because there are some sections which have some deeper implications, and so many speakers want to make their contributions to this Bill by making their suggestions based on local experience, I suggest and I appeal through the Chair to the Government that this Bill need not to hustled through like this. I hope wisdom will dawn on the Government and they will try to bring some more amendments I therefore suggest that this Bill be taken up when the House meets again and finally we can pass the Bill before the lapse of the six weeks period. That is my humble suggestion to the Government.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಶೆಟ್ಟಿ (ಕಾಪು).–ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಬಿಲ್. ಮಾತನಾಡ ತಕ್ಕಂಥ ಸದಸ್ಯರು ಬಹಳ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ 94 (ಎ) ನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಂಪ್ಲಿಕೇಟೆಡ್ ಆದಂಥ ಕ್ಲಾಜುಗಳು ಇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಮತ್ತು ಸಭೆ ಸೇರಿದಮೇಲೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಅನ್ ಆಥರೈಸೆಡ' ಕಲ್ಟಿವೇಷನ್ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಇದೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಯಾವ ತರಹದ ಭೂಮಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಎಕರೆ ಇದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು ಕೇಳಿದಾಗ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ವಿವರ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮುಂದೆ ಮತ್ತೆ ಸಭೆ ಸೇರಿದಾಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಆ ವಿವರಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಈ ದಿನವೇ ಮುಗಿಸದೆ ಮುಂದೆ ಮತ್ತೆ ಸಭೆ ಸೇರಿದಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri D. DEVARAJ URS.—Sir, I was not in the House when the Leader of the House, it appears made a suggestion for sending this Bill to the Select Committee. Even that is a good suggestion. Within the brief period between now and the next session, you may have a term of members to constitute a Select Committee and let it be gone through in the Select Committee and after receipt of that report, this Bill may be passed. Even that is a good suggestion. I hope the Government will see its way to accept my suggestion.

Sri K. PUTTASWAMY.—Sir, the only amendment which is a material amendment to the Act is 94A. The provisions of section 94A have been considered at several stages. Different situations exist in different parts of the State. Sir, Hon'ble Members know that in the areas coming from erstwhile Madras State, there was what was called the Shivai Jamabandi. The Agriculturists were encouraged by the State to settle and bring the arable land under cultivation. It is called Kumki Rights. They were not required to take the permission of the Department. They could come and settle down and bring the land under cultivation and after some time, apply to the Revenue Department for the grant of that land. Unfortunately in 1964 the Land Revenue Act was passed and at that time, this situation was not taken into consideration. After the passing of 1964 Act, all those persons

who had brought the land under cultivation under Shivaji Jamabandi or Kumki Rights were unable to get their lands granted in their favour. It is but right that they should be granted the lands they are cultivating. Therefore, the provisions embodied in section 94 A are very necessary. It is only with a view to enable the Department to grant the lands to such persons this provision is brought.

SRI C. K. RAJAIAH SHETTY.–The States Reorganisation took place in 1956. Why are they still making these mistakes ?

SRI K. PUTTASWAMY.—Let my friend listen to me. Therefore, it is very necessary to enable the Department to give lands to such of those persons who have taken all the trouble to bring the lands under cultivation. At the time of their entry on the land, it was not considered illegal. On the other hand, the State encouraged these people to bring the land under cultivation. In erstwhile Mysore also in the year 1942–43, a system of land grant was intoduced even under the grow-more-food-scheme. Land was cot actually granted to them. They were asked to bring the land under cultivation, with a promise that if they brought the land under cultivation, and if they continuously cultivated the land for a period fo five years, the land would be granted to them. Even in such cases, the land has not been finally granted. It was a permissive possession, not grant. In order to enable these persons to get land granted in their favour, such a provision is very necessary.

12–00 P.M.

There is one other thing and the hon. Member Sri Devaraj Urs also knows it personally. It is within the knowledge of most of us coming from rural areas that persons encroach upon land for better cultivation of their lands. wherever encroachment has taken place, it is with the intension that such land is necessary for better cultivation of the land that he already holds. So it is very necessary that such land should be granted. Under the present section 94 there is no discretion left with the Deputy Commissioner. He has to evict him and that it going to cause a lot of hardship. With a view to remedy that, the provision contained in 94(A) has been brought. We are only laying down the principle. The House may see the last sentence of section 94A. It says :

> "The sum to be charged, the grant to be made and the terms and conditions to be imposed shall be subject to such rules as may be made by the State Government in this behalf."

So the Government will have to frame rules regulating the grant of lands under a given circumstance. Under the Land Reveune Act such rules will be have to be placed before the House. Therefore the matter is not going to be finally disposed of here. This only enables Government to frame rules and the rules that are framed will be placed on the table of this House. Any hon. Member of this House may suggest

(SRI K. PUTTASWAMY)

any amendments. Therefore, no injury is going to be be done to the interests of any person and so this provision is very necessary and at this stage I regret that it would be very difficult to accept the suggestions made by Mr. Devaraj Urs and postpone the consideration of this Bill.

Sri B. B. SAYANAK (Blgaum).—Mr. Speaker, Sir, I rise to oppose the amendments to the Mysore Land Revenue Act. This Bill, the Mysore Land Revenue (Amendment) Bill, 1970, has been brought in the name of the Harijan, poor and downtrodden people. By passing this Bill the benefit goes only to the big persons and that too the Congress people. Why is it so ? The poor people encroach one or two acres of land, but Congressmen and other big persons encroach 70 to 80 acres of land. According to me, if any person has encroached 2, 3, 4 or 5 acres of land, that must be regularised and not above that. That is my suggestion.

The Government have given appellate powers to the Divisional Commissioner and the Revenue Authorities. According to me, the Revenue Authorities are most corrupt and these powers should not be handed over to the Divisional Commissioner or the Deputy Commissioner. These powers must be handed over to the Revenue Appellate Tribunal. The last sentence of the proviso to the new section 94A should be seen very carefully : "...unless the value of the land fixed is paid in full". How is it possible for the poor Harijans to pay the same ? It is not possible for them to pay the price in one lumpsum. So I suggest to Government that this amount must be taken in easy instalments from the poor people.

With these suggestions, I thank the Chair.

†ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಲ್. ಶಿವಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಭೂಕಂದಾಯದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. 94 (ಎ) ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಏನಿದೆ ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ಭಾವನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಆಕ್ರಮಿಸಿರತಕ್ಕ ಭೂಮಿಯ ಸರ್ವೆ ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಯಾವ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಕಂದಾಯವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ರೀ ಕ್ಲಾಸಿಫಿಕೇಷನ್ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿ ಸರ್ವೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುಮೆ ಮಾಡುತ್ತ ಮಾಡುತ್ತ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ. 10 ಕುಂಟೆ, 20 ಕುಂಟೆ, ಒಂದು ಎಕರೆ, ಎರಡು ಎಕರೆ ಹೀಗೆ ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ 1964ರಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದರೋ ಅದು ಬಹಳ ತಾಪತ್ರಯ ಕೊಟ್ಟಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ರೈತರು ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಜುಲ್ಮಾನೆ ಹಾಕಬಹುದು ಎಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ತಹಸೀಲ್ದಾರರು ಎಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಒತ್ತುವರಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡದೆ ಒಂದು ತಕರಾರು ತಃಖ್ತೆ ಕೇಸು ಬಂದರೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಫೈನ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 5 ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೋ, 15 ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ 94 (A) ಪ್ರಕಾರ ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗತಕ್ಕಂತಹ ಭೂಮಿಗೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ವ್ಯಾಲ್ಯೂನ ಎರಡುಪಾಲು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಾರ್ಕೆಟ್ ವ್ಯಾಲ್ಯೂ ಅಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಗುಮಾಸ್ತ ಯಾರು ಇರುತ್ತಾನೆ, ಅವನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಂಡ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಅವನು ಅವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ

ಮಾಡಬಹುದು. ಅವನು ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆ ಇರುವ ಸರ್ವೆ ನಂಬರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬೇಕಾದರೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೇ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಇರುವ ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಬಹುದು. ಕೆಲವು ಕಡೆ 30-35 ವರ್ಷ ಸರ್ವೆಯೇ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಕೆಲವು ಜನರಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ, ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡ ಹಾಕಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಡಬಲ್ ದಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ವ್ಯಾಲ್ಯು ಎಂದು ಏನಿದೆ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಂದೆ ಶಾಸನ ತರುವಾಗ ಸಹ ಈ ಮೊಬಲಗನ್ನು 50-100 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 49-50ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಬಹಳ ಜನರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಸರ್ಕಾರ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕಾರ್ಯಾಂಗ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಂಗವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಟ್ಟರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಬೇಕು. ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಯಿಂದ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲಿಗೆ ಅಪೀಲು ಹೋಗುವುದು ಸಕ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ನಂತರ ಸರ್ಕಾರ ಯಾಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ಎಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಷ್ಟಪಡತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಇದರಿಂದ ಘನತೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ! ಅಂಥ ಒಂದು ಕಾನೂನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಡಬಲ್ ದಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ವ್ಯಾಲ್ಯೂ ಎಂದು ಏನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಮೀನು ಇರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†Sri V. N. PATIL (Humnabad).—Sir, any law relating to the distribution of lands unauthorisedly occupied, should be deterrent measure to the rich who have made encroachments and should be a remedial measure for the poor. But in the present Bill under discussion, there is no differentiation between the poor and the rich. If an agricultural labourer who has no land, happens to occupy Government land, he should not be charged Rs. 500 per acre for granting that land to him. Supposing a poor peasant encroaches upon two acres of dry land for eking out his livelihood; if he has to pay Rs. 2,000 for regularisation of the uhauthorised occupation it works as a great hardship on him; he will not be in a position to pay that value for the land under his occupation. Government has made no provision at all to show concession to the poor or exempt them from payment of the value of the land in cases of unauthorised occupation. The insertion of new Section 94A by Clause 7, on the other hand, goes to help these greedy rich landlords and plantation owners who have encroached upon 200 and 300 acres of land. If they pay twice the market value of the land unauthorisedly occupied by them, those lands can be granted to them. They will glady pay that value and become owners. In Abkari law, there is accelerated rate of punishment; if for the first offence, three months is awarded, for the second offence six months' imprisonment will be given; for the third offence, still more punishment is given. After all, the motive of the poor and landless in occupying lands is for personal cultivation to make out a living and, therefore, it has to be considered to be genuine; it is out of sheer economic necessity they have encroached upon a land. In fact, they have actually helped the country in growing more foodgrains. But that is not the case with the big zamindars and plantation owners who have usurped lands to the extent of 500 acres. If they are allowed to build their commercial empire, what should be the inference ?

(SRI V. N. PATIL)

Government is lenient to the rich landlord. It is only to facilitate him to enlarge his empire that Government has brought this amending Bill. While shedding some crocodile tears for the poor who have occupied small bits of land, an attempt has been made to help those rich landlords who have encroached more than hundred acres of land. Let the Government make a provision that if the person who has made encroachment is in possession of land to the extent of the minimum holding, let the land under his unauthorised occupation be distributed to others. If I own 200 acres and grab another 300 acres by encroachment, Government will be allowing me four times the family holding and giving a license to commit breach of law, to defraud law and the Constitution. It is necessary to make a provision that one who has got the minimum holding to the extent of ceiling and who is in unauthorised occupation of lands, shall be liable to a penalty of ten time the value of the land unauthorisedly occupied. If a poor common man is in occupation of one acre of land unauthorisedly, give him that acre of land free of cost; if you bring in such a provision, you will be doing social justice. For plantation owners, there is no ceiling. If Government are honest in their intention to help the poor, landless class, no exemption should be given to plantation lands. In that case, plenty of surplus land will be availble to the Government.

I thank the Chair for giving me this opportunity to speak.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ (ಶ್ರೀನಿವಾಸಪುರ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಸೆಕ್ಷನ್ 94(A) ಪ್ರಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ಆಗತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಅಕ್ರಮ ಸ್ವಾಧೀನ ಅನುಭೋಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಮಾಡಿಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಒಂದನೆಯ ತರಗತಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಯಾವ ಒಂದು ಗಣನೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ದುರಾಸೆಯಿಂದ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರು. ಇವರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನಿ ಸಂತೋಷ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಅನೇಕ ಬಡವರು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ದರಖಾಸ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ನೋಡಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಅನಾನುಕೂಲ ಮಾಡಬಾರದು. ಹೀಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟವರೂ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರೇ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನೂ ಪಡೆಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಬಡ ಜನರು ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ 94 (ಎ) ಪ್ರಕಾರ ಇವತ್ತು ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೆಲೆ ಆಗುತ್ತದೆಂದು 2 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಾಕಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತವನಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂರನೆಯವರು ಯಾರಿಗೋ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಪಟ್ಟಾ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಬಗ್ಗೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರಮ್ಸ್ ರೂಲ್ಸನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಅಂತಹ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರಿಗೆ 2–3 ಎಕರೆ ಮಂಜೂರಾಗಿ 20–30 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಅಳತೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅವನ ಅಂದಾಜು ಪ್ರಕಾರ ಉಳುಮೆ ಮಾಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರಬಹುದು. ಇಂಥಾದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ರೇಟ್‌ಗಿಂತ 2ರಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಂಥ ತಪ್ಪಿಗೆ ಬಡವರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧುವಾದುದಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಡವರ ಮೇಲೆ ದಯೆ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಮೊದಲು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಧಾರಣೆಗೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದರೊ ಅದೇ ಧಾರಣೆಗೆ

ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುವಾಗಲೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ, ಬಡವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯವರು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಶಿವಾಜಮ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮೇಲೆ ಭೂಕಂದಾಯ ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ 94 (ಎ)ನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ನೀತಿ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಕ್ರಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದಳ್ಳಾಳಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಸಾಧುವಾದುದಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಡಿಸ್‌ಕ್ರಿಷನ್ ಪವರ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಆಗಿರುವ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಇವೆ. ಮುಂದೆ ಇಂತಹ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಒಂದು ಜಮೀನು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್, ತಹಸೀಲ್ದಾರ್, ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್, ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ದಾಟಿ ಬರಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹಂತಗಳು ದಾಟಬರಬೇಕಾದರೆ, ಅಗ ಜಮೀನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಧಾರಣೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರುವ ಜೊತೆಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರೂಲ್ಸನ್ನು ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಇಡಬೇಕು. ರೂಲ್ಸನ್ನು ನಾವು ಮುಂದೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಈ ರೀತಿ ಡಿಸ್ಕ್ರಿಷನ್ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅದಮೇಲೆ ಒಂದು ಪ್ರಾವಿಸೋ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಅವರು ತಿಳಿಸಿ ಬರತಕ್ಕ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಕೊಡಬಹುದು. ಇವತ್ತು ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಈಗಾಗಲೇ ಭೂ ಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ಜನಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ತಲೆನೋವು ತಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಔಷಧೋಪಚಾರ, ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದು ಸಾಧುವಾದುದಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಡಿಲೀಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗಲು ಟೈಂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಂದೆ ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡುವಾಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಡವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗದಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ, ನನಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಬೋಳ ರಘುರಾಮ ಶೆಟ್ಟಿ (ಕಾರ್ಕಳ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರ್ಕಾರದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚುವ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಮ್ಕಿ ಹಕ್ಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಾ ತರಹ ಇದೆ. 365 ದಿವಸಗಳವರೆಗೂ ಅಲ್ಲಿನವರು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಅವರಿಗೆ ಇತರೇ ಹಕ್ಕುಗಳು ಇವೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಕೇಸುಗಳು ಮದ್ರಾಸ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿವೆ. ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೃಷಿಕರು ಯಾರು ಬಾವಿ ತೋಡಿದ್ದಾರೆ, ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಮಗಾರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತೋಟ ಮತ್ತು ಗದ್ದೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅಂತಹವರಿಗೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ಅದು ಅಸೈನ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕುಮ್ಕಿ ಹಕ್ಕು ಇದ್ದುದರಿಂದ ಸಾಲವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಫ್ರೀಯಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಂದ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಧಾರಣೆಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. 20 ವರ್ಷಗಳು ಮೀರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕು ಬರುತ್ತಿತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಆಕ್ಟಿನ ಪ್ರಕಾರ ಆಕ್ರಮ ಅಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಧಾರಣೆ ರೀತಿ ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಮ್ಕಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆದು ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದು ಅವರಿಗೇ ಅಸೈನ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಬೇಕು ಎಂದಿದೆ, ಸೆಕ್ಷನ್ 94 (ಎ) ಪ್ರಕಾರ ಇದು ಎನ್‌ಕ್ರೋಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡುವಾಗ ಕುಂಕಿ ಹಕ್ಕಿನ ಪ್ರಕಾರ ಯಾರು ಭೂಮಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೋ, ಅಂತಹವರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri D. B. KALMANKER (Aland).—The amending Bill is, I think, more of political nature than observing some important norms at the time of distribution of lands. I have given some amendments to section 94 and new section that is to be inserted wherein I have stated that at the time of regularising such illegal possesions it has to be seen that the person who is in possession of such land, whether he holds any other land of his own or he is in occupation of some other lands as a tenant, are dealt with properly. We must to see that the intention of this amendment is made more useful. I learn that in many cases there are people who are in possession of such lands, graden lands and some other lands and who possess lands of their own also.

2-30 P.M.

The purpose of this amendment is to do some social justice. If the purpose of this amendment is to see that land hunger is satisfied, then I would wish that some provision is made to see that landless people who have encroached upon such lands should get the benefit of this and persons who already possess lands and who are not in need of lands do not get the benefit of this section. That is my contention. Here the Government want to have some rights ultimately to see that particular class of people benefit from this provision. That is why I say there is a political purpose. Otherwise there was no need to make some amendments to sections 49, 50, 56 and 57 wherein Government is ultimately to come to the picture. As it is, the Tribunals consist of Judges and officers of a high cadre who can do better work than Government. They can take a very impartial attitude keeping in view the social purpose. So I would request the Hon. Minister not to go in for an amendment of this nature to restrict the purpose of this section so as to help the landless and the needy. I want the Government to take very drastic steps to disposess such persons who are already possessing lands and not to take steps for the regularisation of those who are in illegal possession of lands. I can say that the ceiling may be put on the possesion of such small land holders and the ceiling may be fixed at one standard acre including the land held by them and the land held illegally by them, to be regularised. If this is done, I think the purpose will be served well and they will be having an economic holding for their cultivation. It is only then this section will have some useful purpose to serve. Otherwise it would be very dangerous. That is why it would have been better if this Bill had been taken up in the next session and sufficient time had been given for discussion of the various points of the amending Bill.

With this observations, I conclude.

†ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್ (ವರ್ತೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುವ ವಿಷಯ ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಬಗರ್ ಹುಕುಂ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದವರು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್

ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯೆಂದು ಲಾ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಗರ್ ಹುಕುಂ ಸಾಗುವಳಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬಡವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ. ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಏನು ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ, ಅದನ್ನು ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಿಂದ ಕೇವಲ ಬಡವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ದರಖಾಸ್ತು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟು ಭೂಮಿ ಮಂಜೂರು ಆಗಿದ್ದರೂ ಖದೀಮರು ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಹಳೇ ಅರ್ಜಿದಾರರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬಿಲ್ಲು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದವರು ಈ ವಿಧೇಯಕದ ಕೆಳಗೆ ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡುವಾಗ ಬಡವರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಆಗದಂತೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿರುವ ವಿಚಾರ. ಬಡವರನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಬಡವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಹೋಗಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಶಂಕೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅದು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರ್ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಟರ್‌ಫಿಯರ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿ. ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಎಕರೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಭೂಮಿ ವಿತರಣೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಅಳತೆ ಕೋಲಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಜಮೀನು ಇರುವವರಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಲೆಸ್ ಪೀಪಲ್ಸ್‌ಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಜಮೀನು ಇರುವಾಗ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಎಕರೆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಬಡವರಿಗೆ ಸುತರಾಂ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಲೆಸ್ ಆಗಿದ್ದು ಬೋನಫೈಡ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಿಸ್ಟ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಆತನಿಗೆ ಭೂಮಿ ಕೊಡಲು ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಸರಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು. Now there is already pressure on land ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಸಾಗುವಳಿದಾರರನ್ನು ಆದಷ್ಟು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿ ಅವನ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಈಗಲೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಎಮ್‌ಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಜೀವನ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಬೋನಫೈಡ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಿಸ್ಟ್ ಇದ್ದಾರೆಯೋ—ಹರಿಜನರು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ—ಅಂತಹ ಕ್ಯಾಟಗಿರಿಯನ್ನು ಪ್ರೊಟೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಏನು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾರ ಬೀಳುವುದು ನಿಜ. ಇದರಲ್ಲಿ Inspite of the good intentions of the Government ಹರಿಜನರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ಆಫೀಸರುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಂಬಿ ಅವರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೂಡ ಬಡವರಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಸಹಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಆಫೀಸರುಗಳ ಸ್ಕೀಂ ಬಂತು. ಐ.ಸಿ.ಎಸ್. ಸ್ಕೀಂ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಕ್ವಾಲಿಟೇಟಿವ್ ಡಿಫರೆನ್ಸ್ ಏನು ಕಾಣುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. Letter of the law ಏನು ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಿರತರು ಆಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಬಡವರಿಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಬಿಳಿ ಆನೆ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಅಡ್‌ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. It is very Costly to maintain ಅಷ್ಟೇ ವಿನಾ ಅವರಿಂದ ಬಡವರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಾಯಿದೆ ವಿಚಾರವಲ್ಲಿ ಅದೇ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರೂಲ್ ಮೇಕಿಂಗ್ ಪವರ್ಸ್ ಸರಕಾರದವರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ರಕ್ಷಣೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ರೈತರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಅಪೀಲು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡೋಣ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಫೈನಲ್ ಅಪೀಲ್ ಸರಕಾರದವರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಸರಕಾರದ ಹತ್ತಿರ ಬಡವರು ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ ಹೆಚ್ಚು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಬಗರ್ ಹುಕುಂ ಸಾಗವಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಡವರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿ ಜಮೀನು ಕೊಡುವಾಗ ಯಾರು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ ನಿರಾಶೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ದರಖಾಸ್ತು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಸರಕಾರದ ಕಣ್ಣು, ನ್ಯಾಯದ ಮೇಲೆ ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಾಬೀತು ಆಗುತ್ತದೆ. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅವರಿವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಎಕರೆ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು 2 0, 300 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕಬ್ಬಕ್ಕಿಯ ಹಾಗೆ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುವ ಬಡವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ !

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್)

ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಲೆಸ್ ಪೀಪಲ್ ಜಮೀನಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ್ದು ದನಕರುಗಳು, ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಗೋಮಾಳ ಕಮ್ಮಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಕೊಡಕೂಡದು ಎಂದು ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಆಗಿದ್ದ ಅದೇ ಜಮೀನನ್ನು ಪ್ರಭಾವ ಇರತಕ್ಕವರು ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕನ್‌ಫರ್ಮ್ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು, ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ತಿಳಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಇದನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅದರ ವರದಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನಂತರ ಇಂತಹ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಾಡ ಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಕಾರ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಹಂಗರ್ ಯಾರಿಗೆ ಇದೆಯೋ ಅವರು ದೋಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗದಂತೆ, ಯಾದ್ವಾತದ್ವಾ ಆಗದಂತೆ, ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಂತೆ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri H. V. KOUJALGI.—Sri, I have heard patiently all the Hon. Members who have spoken on this amending Bill. Almost all the members have expressed their opinion and are very keen about Section 94. Of course all are unanimous and are anxious to see that the lands encroached upon should go to the poor man. In this respect there is the unanimous opinion of the Members. If a man who has encroached upon the land is a poor man, or a landless person or a Harijan, the encroached land should be given to him and it should be granted to him at the barest minimum price. Some of the Hon. Members expressed that the Officers may not use discretion in fixing up the market value of the land and sometimes they may value the land exorbitantly and in that case the poor man may not be able to take that land. Of course in the amending Bill a minimum price is provided. I am sure that the Officers will use their discretion and fix up the price in favour of the poor man. Directions in this regard can also be issued to the Officers.

Sri M. NAGAPPA.—I want to know whether such directions are binding upon the officers when there are no provisions in the Act.

Sri H. V. KOUJALGI.—I am only speaking as to why amendment to Section 94 is necessary. The anxiety of the members is that the encroached land should be given to the poor man but not to the rich man. Amendment to Section 94 clearly defines all these things and therefore this will have to be accepted. As the law stands, such a concession to a poor man or a landless man is already there. That is why the amendment to this Section 94 is sought. When once the amendment is found necessary in this regard, we shall see what protection is required to be given to safeguard the interests of the poor encroacher. That is why an enabling sub-clause 94A is provided. The encroacher may be evicted at the discretion of the Deputy Commissioner. The Deputy Commissioner may or may not evict him. Most of the members feared whether these powers would be misused and the land would be granted on political considerations to a rich man or to a big land-lord. I assure the House that that is not the object of the Government in bringing this amendment. I also share the view that this amendment is sought to give benefit to the poor man but not the rich man or to a big landlord

When that is the object of the Government, I want to see that is literally fulfilled.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—Are you moving another amendment now? I will be very happy if you do it. Now you were good enough to share our views and we are thankful. If this enabling provision is only to give the land to the landless who have encroached we have no objection. Please make it explicit.

Sri H. V. KOUJALGI.—That is entirely the object and that object will be carried out literally. The question is whether we could bring all these things in a Statute or under Rules. The legal advice is that all these provisions will have to be made in rules, and I assure you that all these rules will be framed by the end of March and I will place them before the House; I will again consult the House and if there is anything which goes against the sentiments expressed by the House, I am prepared to correct them. The object in bringing the Ordinance was to see that these Government lands are distributed as early as possible to the poor people, and in order to achieve that object this amendment is sought through this Ordinance.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—You were pleased to say that you are placing these rules before this House. It is good. After the rules are placed before this House, I would request you to take the views of the House on that point and then finalise the rules.

Sri H. V. KOUJALGI.—As soon as the rules are framed, they will be placed before this House and hon. members are entitled to make suggestions. They will be published in the Gazette and the hon. members will be apprised of the fact; they have an opportunity to make suggestions and after hearing their views we will finalise. So far as *kumki* lands are concerned, I think some provision has been made in the Land Grant Rules.

Hon. member Sri L. Srikantaiah suggested that the local committee can advise the Tahsildar, Assistant Commissioner, Deputy Commissioner or the Divisional Commissioner. As per rules, all these applications are first considered at the level of the Tahsildar. The Committee advises the Tahsildar with regard to the distribution of land. The decision of the Committee has to be carried out by these officers. According to the present rules, the Tahsildar is empowered to grant 5 acres or 2 hectares; if it is beyond his jurisdiction it will go to the Assistant Commissioner, and if it is beyond the jurisdiction of the Assistant Commissioner it will go to the Deputy Commissioner. The advice of the Committe will be taken by the officers.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ನೂರು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಬೇಕು ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನೇರವಾಗಿ ಜಮೀನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್ ಕಮಿಟಿ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಹತ್ತಾರು ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಮಾಳವಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನೇರವಾಗಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ್ದು, ಸರ್ಕಾರ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದವು ವಜಾ ಆಗಿರುವುದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೆ ? ಗೋಮಾಳ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ಅವರನ್ನು ಕೂಡ ಕೇಳದೆ, ಕೆಳಗಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ಕೇಳದೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನೇರವಾಗಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ನಿದರ್ಶನಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಜನ ಏನು ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ?

Sri H. V. KOUJALGI.—So far as the question raised by hon. member Sri Srikantaiah is concerned, I don't think the Government can e xercise such power. The question would arise only when a big area is to be granted for plantations, educational institutions, etc. Under such circumstances, that too, after taking legal advice the Government will exercise powers, but not in each and every case.

With regard to the point raised by Sri Rajaiah Setty, of course, such grants were made and they have been set aside by the High Court, and that is why new rules are made.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ಯಾವುದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಲೀ ಹಂಚಲು ಎಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ರೆಫರ್ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಸರ್ಕಾರದವರು, ಅಥವಾ ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನರು ಅಥವಾ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಹುಕುಂ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಾರೆನ್ನುವ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಸ್ವಾಮಿ ?

Sri H. V. KOUJALGI.—We shall consider it. Hon. member Sri M. Nagappa said that we have fixed the date of 1-7-1968 for political reasons. I have already explained why this date was fixed. I would like to inform the hon. member that each case will be considered on its merit and lands will be granted not on any political consideration.

I think Sri Rajaiah Setty wanted to know the number of encroachers and whether they were landless people. The information about the number is not available, but we have got the extent and nature of land that has been encroached upon. The suggestions will be considered while granting or regularising the land.

There was a suggestion that one stage of appeal ought to have been omitted. In the original Act there is provision for two appeals. The question of revision will come very rarely if it is a question of law. On question of fact, usually there will be no revision. In order to see that justice is done, two appeals are provided.

With these few remarks, I commend that the Bill be passed.

1-00 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ರೂಲ್ಸ್ ಫ್ರೇಂ ಮಾಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಚರ್ಸ್ ಯಾವ ಕಂಡೀಷನ್ ಹಾಕಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ತಾವೇ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.

Sri K. PUTTASWAMY.—Sir, the approprehnsi n hon. Member Sri Nagappa is expressing is quite correct and is very well-founded. After taking into consideration the opinion expressed by the hon.

Members of this House a second thought is being given to Section 94A. The amendment that is going to be finally moved in this House, I am sure, will be acceptable to the House.

SRI K. PRABHAKAR.—Sir, what about my suggestion ?

SRI H. V. KOUJALGI.—It is a question of law and it will be examined.

MR. SPEAKER.- Shall we sit up to 2 'O' Clock ?

HON'BLE MEMBERS.—Yes.

MR. SPEAKER. - The time is extended up to 2 P.M.

I shall now put the Statutory Resolution to the vote of the House.

The question is :

"That this Assembly disapproves the Ordinance No. 8 of 1969, namely 'The Mysore Land Revenue (Second Amendment) Ordinance, 1969' promulgated on 23rd day of October 1969 by the Governor of Mysore."

The Resolution was negatived.

MR. SPEAKER. —The question is :

"That the Mysore Land Revenue (Amendment) Bill, 1970, be taken into consideration."

The motion was adopted.

(iii) Motion to refer to a Select Committee

SRI H. N. NANJE GOWDA.—I beg to leave of the House to move :

"That the Mysore Land Revenue (Amendment) Bill, 1970, be referred to a Select Committee consisting of the following members, *viz.*

Sriyuths:—

M. Nagappa
K. H. Ranganath
L. Srikantaiah
H. Siddaveerappa
K. H. Srinivasa
D. M. Siddaiah
S. V. Agnihotri."